

[Nørskov.]

ikke forstaa, hvorledes Ministeren kan vente, at Rigsdagen i den forholdsvis korte Tid, der sikkert er tilbage af denne Samling, skal kunne faa alle de Spørgsmaal belyst, som det er nødvendigt at faa belyst for at kunne bedømme dette Forslags Rækkevidde.

Der findes ganske vist her i Lovforslaget en Erklæring fra Sundhedsstyrelsen, som jo gaar ind for Forslaget, men jeg synes alligevel, der savnes en hel Del andet. Jeg synes saaledes, at der kunde have været en Erklæring om, hvorledes Ordningen ude paa det nye Militærhospital hidtil har virket, jeg synes ogsaa, der burde have været en Betænkning om, hvorledes Hærens og Flaadens lægekyndige Autoriteter ser paa det foreliggende Forslag, og der kunde i denne Forbindelse nævnes andre Spørgsmaal, som det kunde være interessant at faa belyst. Men jeg gaar ud fra, at det er bedre at vente med disse Spørgsmaal, til Forslaget kommer til Behandling i Udvalget.

§ 3 maa betegnes som en af de betydeligste Paragraffer i Forslaget. Her stilles der nemlig Forslag om, at en betydelig Del af det nuværende Militærhospital skal overlades til Righshospitalet, og at der i det nye Militærhospital skal oprettes forskellige Afdelinger: En Afdeling for Øre-, Næse- og Halssygdomme, endvidere forskellige Poliklinikker o. s. v. Jeg synes, der bliver en meget stor Del overladt til fremtidig Afgørelse af Administrationen, idet det jo siges, at forskellige Bestemmelser — ret mange Bestemmelser — skal senere ordnes ved kgl. Anordning, det vil sige ministeriel Afgørelse. Man er dog altid fra Rigsdagen betænkelig ved at overlade for meget af den Slags til senere Afgørelser. Den højtærede Minister udtalte i sin Fremsettelsestale — det findes Sp. 5299 — jeg beder om den højtærede Formands Tildelse til at citere disse Ord —:

„Det har nemlig vist sig, at det nye Militærhospital udnyttes forholdsvis lidt, det kunde udnyttes langt stærkere.“

Nu vil jeg hertil sige, at det naturligvis er glædeligt, hvis der ikke er saa megen Sygdom blandt vore Soldater, som der har været tidligere, det er i høj Grad glædeligt, men jeg ønsker i denne Forbindelse at pege paa, at i Bemærkningerne til Forslag til Lov om Anvendelse af det nye Garnisonssygehus,

altsaa det nye københavnske Militærhospital, oplyses det, at Hærens og Flaadens Patienter har i Tidsrummet 1. Oktober 1926 til 30. September 1927 gennemsnitlig udgjort ca. 208, paa Sygehusene i Helsingør og Roskilde var der gennemsnitlig 10 syge pr. Dag; nu er disse Sygehuse jo nedlagt. Vi kommer da op paa en Gennemsnitsbelægning af ca. 218 Patienter. Militærhospitalet raader over ca. 167 normale Sengepladser til Disposition for Hær og Flaade. Hvis Hospitalet ikke udnyttes fuldt ud, maa Sundhedstilstanden efter min Mening være forbedret i de sidste Aar; jeg synes, det maa blive Konklusionen deraf. Men i denne Forbindelse, naar man taler om Udnyttelsen af det nye Militærhospital, maa man heller ikke glemme, at der i Loven findes en Bestemmelse, som gaar ud paa, at andre Patienter i det Omfang, hvori det er foreneligt med Hospitalets Hovedformaal, kan indlægges paa Hospitalet. Nu ved jeg ikke, om denne Bestemmelse er udnyttet, men den er indsat for at sikre, at Hospitalet kan blive fuldt udnyttet. Det var i hvert Tilfælde Meningen med denne Bestemmelse, da den i sin Tid blev indført.

Jeg skal dernæst sige, at den Enhedsordning af de militære Hospitalers Forhold, som tilvejebragtes i 1928, og hvorved der utvivlsomt indførtes Besparelser i Administrationen, altsaa skal forlades igen. Hærens og Flaadens syge skal igen fordeles paa tre Hospitaler, nemlig Epidemihospitalet og Københavns Militærhospital, og saa foreslaas det, at det tidligere Marinehospital igen skal tages i Brug, og at der paa dette skal være en kirurgisk Afdeling og en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme. At en saadan Tredeling vil nødvendiggøre en større Administration og bliver dyrere i Drift, synes jeg siger sig selv; selv om der ogsaa skal bygges Poliklinikker ved Righshospitalet, er jeg ikke sikker paa, at det bliver synderlig dyrere end det her foreslaede. Vi vil i alt Fald gerne forbeholde os at se nærmere paa dette Forhold og underkaste det en grundig Undersøgelse. Sagen er jo den, at Marinehospitalet sikkert ikke er i den bedste Forfatning for Øjeblikket. Saa vidt jeg husker, udtalte den højtærede Minister, at man kunde bringe det i Orden for en Sum paa omtrent 100 000 Kr. Jeg er nu slet ikke sikker paa, at denne Sum